

בש"פ 4447/14 - אייל אהרון נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4447/14

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

המבקש: אייל אהרון

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בע"ח 32919-06-14 שניתנה על ידי כבוד השופט ט' חיימוביץ

בשם המבקש: עו"ד אוהד טמם

החלטה

1. הונחה לפניי בקשת רשות ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (ע"ח 32919-06-14, כב' השופט ט' חיימוביץ), אשר דחתה ערר על החלטת בית משפט השלום לתעבורה באשקלון (פ"מ 14-06-1909, כב' השופט ל' שמיר הירש), במסגרתה אושרה הפסילה המנהלית של רישיון הנהיגה של המבקש לתקופה של 30 ימים, ונאסר השימוש ברכבו למשך 20 ימים.

ואלו העובדות הצריכות לעניין: המבקש מחזיק ברישיון נהיגה מזה 3 שנים, ולו שתי הרשעות קודמות בגין עבירות תנועה. במקרה מושא הבקשה שלפניי, המבקש נתפס על ידי קצין משטרה כאשר הוא נוהג בשכרות, לכאורה. בבדיקת הנישוף שנערכה לו נדגמה כמות של 300 מק"ג אלכוהול בליטר אויר נשוף. בתום שימוע שנערך למבקש, קצין המשטרה הורה על פסילה מנהלית של רישיון הנהיגה שלו ל-30 ימים, וכן על השבתת רכבו לתקופה זרה. על כך הגיש המבקש בקשה לבית משפט השלום לתעבורה, אשר השאיר את תקופת הפסילה על כנה, וקיצר את תקופת ההשבתה

ל-20 ימים. זאת לאור רמת השכרות הנמוכה יחסית, קשיים ראייתיים שהתעוררו ובהתחשב בעברו של המבקש. הערר שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי על החלטה זו נדחה.

2. עסקינן בבקשת רשות ערר, דהיינו ערר ברשות ב"גלגול שלישי", כפי שצוין מפורשות בהקשר זה של פסילת רישיון לפי סעיף 49 לפקודת התעבורה במסגרת דברי ההסבר בהצעת חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) (תיקון מס' 9) (ערר שני ברשות והארכת מעצר או חידושו), התש"ע - 2010, ה"ח 533 (13.7.2010). לעמדתו, כפי שהבעתי אותה בעבר, המבחן למתן רשות ערעור או ערר בפלילים אינו רק האם מתעוררת שאלה משפטית רחבה וכללית רלוונטית (ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982)), אלא שיש לשקול האם נגרם עיוות דין ברור למבקש.

בבקשה שלפניי בא כוח המבקש מעלה שאלות פרשניות לגבי פקודת התעבורה, הדורשות לדידו הבהרות - האם מוסמך קצין משטרה לפסול את רישיון הנהיגה של נאשמים לתקופה הנופלת מ-30 ימים, וכן האם יש לפסול את רישיון הרכב במידה שהנאשם אינו עבריין תנועה סדרתי. מבלי לקבוע מסמרות בעניין, אף אם אקבל חלק מגישות אלו של בא הכוח, ואף אם אקבל את הטענה לפיה רמת השכרות נופלת מהמצוין בכתב האישום - אין בכך כדי לסייע למבקש, ואין די בכך על מנת לקבל את הבקשה.

מעיון בחומר שהוגש לפניי עולה כי מדובר בנהג צעיר, אשר לחובתו הרשעות קודמות. אף אם מידת השכרות נמוכה יחסית, עדיין מדובר ברמה ממשית. השילוב של גיל המבקש עם כמות האלכוהול שנתגלתה מעורר מסוכנות בנהיגה בדרכים המצדיקה נקיטת צעדים מיידיים כדין. לפיכך המסקנה כי יש לפסול את רישיון הנהיגה של המבקש ולהשבית את רכבו לתקופות האמורות אינה מעוררת שאלה משפטית ציבורית רלוונטית, ואף לא השתכנעתי כי נפל פגם בשיקול דעתו של בית המשפט קמא.

3. הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"ח בסיון התשע"ד (26.6.2014).

ש ו פ ט